

свое неразѣмно поклоненіе на оныхъ нечѣ-
ственныхъ твари: юще ѿ ѿпазихъ естествен-
ныхъ тѣхъ си должность; коато приличаше на
словесный человекъ.

За кѣито ѿ апостолъ Павелъ казѣ-
ва; че като бѣхъ поганы; повечь слѣдо-
вахъ законны тѣ дѣла: „Изычницы тѣ
кѣито немахъ законъ; поприродѣ тѣхъ пра-
вѣхъ което е законно: то ѿ законъ като
немахъ тѣ, самы сѣхъ законъ на себѣ си:
тѣ показѣхъ дѣлото на законъ-тѣхъ, на-
писано на сѣрдцата имъ.“ (а)

Видите ли, о неразѣмныи чреводгод-
ницы ѿ без-божницы; че сте по долни ѿ
по окаянны ѿ отъ Идолопоклонцы тѣхъ?!
кажете прочее, на кого Бога сѣхъ покланѣ-
те? само на мамона ли? „ѿмже Богъ?
чрево.“ само той ли е вашъ-тѣхъ Богъ?
освѣхъ него дрѣгго неприпознавате ли?
но тойзи Богъ гдѣ ви предѣготовяла
мѣсто? сѣдѣйте гдѣ: въ Идскы тѣхъ про-
пасти: въ стѣдно-смрадны тѣхъ тѣмницы:
въ тартаръ-тѣхъ: въ червен тѣхъ, кѣито ни-
кога не заспѣхъ: въ огненно то езеро;
при богатый-тѣхъ, който бѣше вамъ подо-

(а) Рим. 2. 14. 15.